

Smartnewz AR 2019/61

Burgemeester is bevoegd verhuur kamer aan dezelfde prostituee te beperken tot maximaal 6 dagen per week

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, 2 januari 2019, ECLI:NL:RVS:2019:6 - Op SmartNewz sinds: 8 januari 2019

De burgemeester van Amsterdam heeft een vergunning verleend voor het exploiteren van een raamprostitutiebedrijf. De vergunning bevat onder meer de voorwaarde *“De in het bedrijf werkzame prostituees bepalen redelijkerwijs zelf het aantal dagen dat zij de werkruimte per week huren. De richtlijn is maximaal 6 dagen huren per week, incidenteel zijn uitzonderingen daarop mogelijk. Het is verboden de prostituee te verplichten de werkruimte voor 7 dagen per week te huren”*.

Een last onder dwangsom is opgelegd wegens overtreding van de zes-dagen-regel. De vergunninghouder is het niet eens met de gestelde voorwaarden én komt tevens op tegen het handhavingsbesluit.

De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat de beslissingen op de bezwaren tegen de vergunningverlening en het handhavingsbesluit in één besluit op bezwaar mochten worden genomen. Daartoe heeft zij terecht van belang geacht dat de primaire besluiten ondanks dat zij van een andere aard zijn, verband met elkaar houden doordat in beide besluiten de zes-dagen-regel centraal staat. Dat de beslissingen in één besluit zijn neergelegd, betekent niet dat appellante is benadeeld in de wijze waarop zij kon procederen. Anders dan zij aanvoert, stond het haar nog altijd vrij niet beide besluitonderdelen aan te vechten of zich ten aanzien van de afzonderlijke besluitonderdelen door verschillende gemachtigden te laten vertegenwoordigen.

In ECLI:NL:RVS:2018:2856 oordeelde de Afdeling dat de zes-dagen-regel een gerechtvaardigde beperking is van het vrij verrichten van diensten. Aan de zes-dagen-regel ligt het voorkomen en bestrijden van mensenhandel en uitbuiting ten grondslag. Dit is een dwingende reden van algemeen belang. Het is een feit van algemene bekendheid, zeker voor exploitanten in de raamprostitutiebranche, dat het maken van uitzonderlijk lange werkweken een signaal is van mensenhandel dat op onvrijwillige prostitutie kan duiden. Sekswerkers zijn gebaat bij het huren van een vaste kamer in verband met de vindbaarheid door vaste klanten. Omdat zij een vaste kamer willen huren, zijn zij kwetsbaar voor het accepteren van voor hen ongunstige voorwaarden, zoals het verplicht huren van de desbetreffende werkruimte voor meerdere dagen per week voor hoge huurprijzen. De burgemeester heeft een regeling willen creëren waarmee één lijn wordt getrokken voor alle exploitanten en sekswerkers. Hierbij heeft hij een zekere keuzevrijheid. Omdat in de prostitutiebranche het risico aanwezig is dat kwetsbaren slachtoffer worden van mensenhandel en uitbuiting, heeft de burgemeester geen onderscheid willen maken tussen sekswerkers die het beroep uit vrije wil uitoefenen en sekswerkers die het beroep gedwongen uitoefenen. De Afdeling oordeelde dat de zes-dagen-regel de evenredigheidsstoets kan doorstaan.

De Afdeling ziet geen aanleiding om in deze zaak waarin niet het vrij verkeer van diensten aan de orde is anders te oordelen over de evenredigheid van de zes-dagen-regel.

De vrijheid van arbeidskeuze (art. 19 lid 3 Gw) heeft zowel betrekking op arbeid in dienstbetrekking als op zelfstandige arbeid in bedrijf en beroep. Door de zes-dagen-regel wordt niet appellante haar eigen recht op vrije arbeidskeuze beperkt. Dat deze regel de vrije arbeidskeuze van sekswerkers zou beperken, is geen belang dat strekt tot bescherming van het belang van appellante. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het relativiteitsvereiste in de weg staat aan vernietiging van het besluit wegens strijd met art. 19 lid 3 Gw.

De rechtbank heeft tevens terecht geoordeeld dat de burgemeester geen aanleiding hoefde te zien om af te zien van het opleggen van de last onder dwangsom. Zij is de burgemeester terecht gevolgd in diens standpunt dat als een sekswerker 47 dagen achter elkaar werkt het risico op uitbuiting onaanvaardbaar hoog is, ongeacht de persoonlijke omstandigheden en het aantal gewerkte uren. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat handhavend optreden in dit geval niet onevenredig is in verhouding tot het belang om mensenhandel en uitbuiting te voorkomen.

Mr. drs. C.C.J. (Carmen) Hartendorf (Lexquis)

WETINGANG

Grondwet artikel 19 , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

Algemene wet bestuursrecht artikel 8.69A , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

TREFWOORDEN

handhaving, last onder dwangsom, omgevingsvergunning